יום א', ד' בניסן תשנ"ו (24 במרץ)

נתחיל הפרסום שבירת הקשר בין ישראל לבין ערבי ארץ ישראל - שנת תש"ט (1949)

[יומן צה"ל]

מפקדת חוגים ניסן - חוגש האלוף:

כתב הרמב"ן: ועוד, החוגש הזה לכם כוח גדול, שימנו אותו ישראל חוגש הראשון, ומאז ימנו על החוגשים שלו, שיהיו עד תשלום ושנה ה- 120 חוגש. כך שהוא זה נכנסין בעם ויוצאין של יציאת מצרים, כי בכל עת שעבר החוגש, הרי הוא ניעם ונעבר.

ועל כן אין החוגשים שם בתורה אלא יאמר, בחוגש השלישי ושם הוא בשנה השנית בחוגש הראשון נעלה הענן וכן כולם. וכמו שהוא בנביאים ביציאת מצרים - החוגש הראשון, החוגש השני, - לשאלתינו, שאין הימנין הזה לשנה, שכל תילה שאנו - מתעדי. כדכתיב: ותהי הוצאת הקופה השנית. וכתיב: בשנה השנית.

אלא כן, כשעברו החוגש ניסן הראשון, ולתשרי - שיעור, בינתים - הוא לשאלה.

[יש לציין שאותו פרק תל בהכרזת יום העצמאות ב"ה תשע"ו: אחד בשבת, שני בשבת וכו']

יש מי שאומר שאלה הכותבים בתאריך השגרה או מעוותה את חוגש הישן לפי הלוח הלועזי וקוראין לחוגשים הראשון שני, שלישי, וכו', לשאלת הם משים, שהרי הקפידה תורה על ניסן לקרותו הראשון. הוא הראשון ואין אחר הראשון. אלא יהו הקרואין לחוגשים בשמותיהם:

ינואר, פברואר, מרץ, ...

(ספר היובלות)

יום נעים!